

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos i Porto Carras AE zostają obciążone własnymi kosztami, jak i kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską i Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP).
- 3) Republika Grecka pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 20.4.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 26 marca 2014 r. – Adorisiso i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-321/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Pomoc przyznana na rzecz banków w czasie kryzysu — Dokapitalizowanie SNS Reaal i SNS Bank — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym — Wyłączenie posiadaczy obligacji podporządkowanych — Brak interesu prawnego — Brak legitymacji procesowej — Oczywista niedopuszczalność)

(2014/C 159/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stefania Adorisiso i in. (Rzym, Włochy) i 363 pozostałych skarżących, których nazwiska są wymienione w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani i D. Conti)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2013) 1053 final z dnia 22 lutego 2013 r. dotyczącej pomocy państwa SA. 35382 (2013/N) – Niderlandy – Ratowanie SNS REAAL 2013.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Stefania Adorisiso i 363 pozostałych skarżących wymienionych w załączniku zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 10.8.2013

Odwołanie wniesione w dniu 21 lutego 2014 r. przez Carlosa Andresa i 150 innych skarżących od wyroku wydanego w dniu 11 grudnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-15/10 Andres i in. przeciwko EBC

(Sprawa T-129/14 P)

(2014/C 159/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlos Andres (Frankfurt nad Menem, Niemcy) i 150 pozostałych skarżących (przedstawiciel: L. Levi, avocat)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie F-15/10;
- w konsekwencji uwzględnienie żądań skarżących przedstawionych w pierwszej instancji, a tym samym,
 - stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia za czerwiec 2009 r. w zakresie, w jakim rozliczenie to stanowi w odniesieniu do skarżących pierwsze działanie wprowadzające w życie reformę systemu emerytalnego, o której zadecydowała Rada Prezesów w dniu 4 maja 2009 r. oraz stwierdzenie, w tym samym zakresie, nieważności każdego kolejnego rozliczenia wynagrodzenia, a także rozliczenia emerytury w przyszłości;
 - w razie potrzeby stwierdzenie nieważności odmownych decyzji w sprawie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy („administrative review”) i wewnętrznych zażaleń („grievance procedure”) odpowiednio z dnia 28 sierpnia 2009 r. i z dnia 17 grudnia 2009 r.;
- w konsekwencji,
 - zasądzenie od strony pozwanej zapłaty różnicy w wynagrodzeniu i w emeryturze wynikającej z ww. decyzji Rady Prezesów z dnia 4 maja 2009 r. w stosunku do stosowania uprzedniego systemu emerytalnego; tę różnicę w wynagrodzeniu i w emeryturze należy powiększyć o odsetki za zwłokę za okres od dnia 15 czerwca 2009 r. i następnie od 15 każdego miesiąca do chwili całkowitej zapłaty, przy czym wysokość odsetek zostanie ustalona na poziomie stawki EBC powiększonej o 3 punkty,
 - zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania za szkodę poniesioną w związku z utratą siły nabywczej, której wysokość szacuje się wstępnie ex aequo et bono na 1% miesięcznego wynagrodzenia każdego ze skarżących;
- obciążenie EBC kosztami postępowania;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 6.8 załącznika III do warunków zatrudnienia, naruszenia zasad legalności i pewności prawa oraz naruszenia art. 35 § 1 lit. e) regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia kompetencji komitetu nadzoru, naruszenia załącznika III do warunków zatrudnienia oraz mandatu komitetu nadzoru, a także naruszenia zasady dobrej wiary.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do zasięgnięcia opinii komitetu pracowniczego oraz komitetu nadzoru, naruszenia zasady dobrej wiary, naruszenia art. 45 i 46 warunków zatrudnienia, naruszenia protokołu porozumienia w sprawie stosunków pomiędzy zarządem a komitetem pracowniczym EBC, naruszenia załącznika III do warunków zatrudnienia oraz mandatu komitetu nadzoru, a także wypaczenia informacji zawartych w aktach sprawy.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6.3 plan emerytalnego, naruszenia kontroli uzasadnienia decyzji z dnia 4 maja 2009 r., wypaczenia informacji zawartych w aktach sprawy oraz naruszenia zasady prawidłowego zarządzania finansami.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia kontroli oczywistego błędu w ocenie i wypaczenia informacji zawartych w aktach sprawy.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, naruszenia obowiązku uzasadnienia, wypaczenia informacji zawartych w aktach sprawy oraz naruszenia środków dowodowych.
7. Zarzut siódmy dotyczący pominięcia odmiennego charakteru stosunku pracy na podstawie umowy i stosunku pracy na podstawie regulaminu pracowniczego, naruszenia podstawowych warunków stosunku pracy i naruszenia dyrektywy 91/533 (¹).

8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia praw nabytych.

(¹) Dyrektywa Rady 91/533/EWG z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącego informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy (Dz.U. L 288, s. 32).

Odwołanie wniesione w dniu 21 lutego 2014 r. przez Catherine Teughels od wyroku wydanego w dniu 11 grudnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-117/11 Teughels przeciwko Komisji

(Sprawa T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Catherine Teughels (Epepegem, Belgia) (przedstawiciel: L. Vogel, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie w całości zaskarżonego wyroku, wydanego w dniu 11 grudnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pełna izba), doręczonego faksem w dniu 11 grudnia 2013 r., na mocy którego oddalono wniesioną przez wnoszącą odwołanie w dniu 8 listopada 2011 r. skargę;
- rozstrzygając co do istoty wniesioną przez skarżącą do Sądu do spraw Służby Publicznej skargę, stwierdzenie jej zasadności i w konsekwencji, stwierdzenie nieważności decyzji, które były jej przedmiotem;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi do celów postępowania, a w szczególności kosztami utrzymania adresu do doręczeń, transportu i pobytu oraz wynagrodzenia adwokata, zgodnie z art. 91 lit. b) regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 ust. 2 załącznika VIII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz art. 26 ust. 1 i 4 załącznika XIII do tego regulaminu, nieuwzględnienia praw nabytych oraz naruszenia zasad pewności prawa i niedziałania prawa wstecz, jak również braku uzasadnienia. Skarżąca utrzymuje, że:
 - Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) zastosował z mocą wsteczną wydane w 2011 r. ogólne przepisy wykonawcze do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego w sprawie przenoszenia uprawnień emerytalnych, gdy postanowił, że w celu ustalenia liczby lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury odpowiadającej, według wspólnotowego systemu emerytalnego, ekwiwalentowi aktuarialnemu uprawnień emerytalnych skarżącej pod rządami belgijskiego systemu emerytalnego, organ powołujący mógł skutecznie zastosować ogólne przepisy wykonawcze z 2011 r. z tego względu, że w chwili wejścia w życie tych przepisów skarżąca nie znajdowała się w „pełni ukonstytuowanej” sytuacji pod rządami ogólnych przepisów wykonawczych z 2004 r., ponieważ nie przyjęła uprzednio jej przedłożonej propozycji wyliczenia, mimo, że wniosek w sprawie przeniesienia uprawnień emerytalnych został złożony w listopadzie 2009 r., że uprawnienia skarżącej były zatem w tym czasie ostatecznie ukształtowane i że w związku z tym powinny być określone na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych z 2004 r.;
 - SSP nie uzasadnił swej analizy pod względem prawnym i nie wyjaśnił, z jakiego powodu powołane przez skarżącą w skardze przepisy regulaminu pracowniczego oraz zasady, które ustanawiają musiały zostać odrzucone w rozpatrywanej sprawie.